

Clypeus Theologiæ Thomisticæ

In Tres Partes Divisus, Et Quinque Volvminibvs Comprehensvs
Tractatus de Prædestinatione, de Trinitate, de Angelis, & de homine

Gonet, Jean-Baptiste

Coloniæ Agrippinæ, 1671

§. II. Angelos omnis prorsus corporis esse expertes, ratione suadetur,

[urn:nbn:de:hbz:466:1-77146](#)

Probatur: nam Lateranense in cap. firmiter de summa Trinitate, sic ait: Firmiter credimus quod unus est solus verus Deus, eternus &c. qui ex nihilo condidit utramque naturam spiritualem & corporalem, Angelicam videlicet & mundanam, & deinde humanam, quasi communem, ex corpore & spiritu constitutam. Ubi primò concilium afferit, Angelos esse spiritus, quemadmodum anima hominis est spiritus: Sed anima hominis nullo prorsus corpore constat, sed est omnino immaterialis & spiritualis, ut in alio Concilio Lateranensi sub Leone X. definitum est: Ergo etiam Angeli omnino spirituales & incorporei sunt.

Deinde Concilium ait hominem esse substantiam medium, & communem inter Angelicam & corporalem creaturam: quia homo constat spiritu & corpore: Ergo Angeli, qui non sunt medii inter spiritualem & corporalem substantiam, non constant corpore & spiritu.

Præterea *Concilium opponit & distinguit Angelos ab omni substantia corpore: Sed inter corporales substantias sunt aliqua corpora tenua & subtilia, aërea, aut coelestia: Ergo sentit Angelos esse omnino immateriales & incorporeos. Unde in Scriptura simpliciter spiritus appellantur; quod nomen non possit illis attribui, si aliqua haberent corpora naturaliter sibi unita: homines enim, licet anima spirituali constent, non possunt dici simpliciter spiritus, quia constant etiam corpore. Imò quando homines subtilia & incorruptibilia corpora post resurrectionem habebunt, non erunt, neque dicentur simpliciter spiritus: nam Christus Luca 24. post resurrectionem suam negavit se esse spiritum, quia corpus habebat: Palpate (inquit) & videte, quia spiritus carnem & ossa non habet, sicut me videtis habere.

³ Favent etiam SS. Patres: Dionysius enim cap. 1. de coelesti Hierarchia, Angelos vocat spiritus simplices, nullis figuris praeditos. Et cap. 2. docet repræsentari quidem symbolis corporis, attamen non esse illis symbolicis repræsentationibus, aut ulli corporeæ speciei affines, sed esse puros spiritus. Id ipsum docet Nazianzenus orat. 34. ubi naturam Angelicam vocat *viam* *et* *spiritum* id est, intelligibilem & incorporem, Gregorius Nyssenus lib. 12. contra Eunomium, ubi *spiritum* *et* *corporam*, id est, incorpoream creaturam, similiiter Angelos nominat. Theodoretus quæst 20. in Grecorum, ubi ait quod Angeli & Archangeli sunt incorporeæ sanctaque natura. Damascenus lib. 2 fidei cap. 3. ubi Angelos definit substantiam intelligentem, materia atque corporum expertem. Denique Angelos a Patribus Græcis passim *spiritum* id est, incorporei, vel *spiritus*, hoc est mentes, seu intelligentia: nuncupantur: cuius appellationis causa maximus Martyr in scholiis ad cap. 1. libr. de coelesti Hierarchia: *spiritus*, inquit, id est mentes appellant etiam Græcorum Philosophi intelligentes, sive Angelicas virtutes: quoniam ex terra mens est quilibet ipsorum; ac totum substantiam in formam suam veluti substantiam, habet mentem viventem.

Similia docent Patri Latini: nam Leo Papa ad Turibium scribens, fidem veram ait, quæ est Catholica, omnium creaturarum, sive spirituum, sive corporearum, bonam confiteri substantiam. Gregorius deinde Magnus 4. Dialogo cap. 29. interroganti Petro de apostatis spiritibus, qui e cœlo dejecti sunt, corporeos an incorporeos illos esse suspicaretur, ita responderet:

A. Quis sapiens esse spiritus corporeos dixerit? Ex 4. Moral. cap. 9. Angelus (inquit) solummodo spiritus: homo verò & spiritus est, & caro. Augustinus etiam libro 1. Retract. cap. 11. & 13. & libro 2. cap. 14. retractat quod alibi scriperat, Angelos esse animas, atque dicendos non animas, sed spiritus. Demum Ambrosius in cap. 1. Epistola ad Hebreos, hæc scribit: Quare huius natura (scilicet angelicæ) nomen spiritus est: quia officij Angelus est. Ex eo quod est, spiritus est: ex quo agit, Angelus est.

Non est prætermittendum, plures ex SS. Patribus, qui Angelos appellant corporeos, aliter hoc nomen usurpare, quam fert communis usus. Quidam enim corporeum appellant quidem certo loco definiti, & non est ubique, sed potest moveri. Sic Angelos esse corporeos Rupertus ac Bernardus è ratione probant, quia & locales sunt, & loco moventur, & Celsianus, Cœllat. 7. cap. 13. solum Deum incorporeum esse dicit, quia est ubique, & omnia penetra. Alii corporeum id appellant, quod esti spirituale propriæ sit, non tamen est omnino simplex, sed aliquibus accidentibus & qualitatibus informatum & afficitur. Et in hoc etiam sensu Angelorum substantia dici potest corpora, cum sit imbuta qualitatibus accidentibus, puta gratia infusa, speciebus impressis, actibus suis; & ita ex substantia Angelii, & ornamenti seu qualitatibus ei adjunctis, aliquod complicitum accidentale resultat, ut ex dicendi infra patabit. Unde Augustinus Epist. 28. si cam solam incorpoream placet appellare naturam, que summa incommutabilis, & ubique tota est, corporei anima, quoniam tale aliquid ipsa non est.

Demum nonnulli ex SS. Patribus Angelos dicunt esse corporeos, comparativè ad Deum, ut Damascenus libro 2. fidei, & Gregorius Magnus 2. Moral. cap. 3. ubi Angelicos spiritus comparatione quidem nostrorum corporum spiritus esse dicit; sed comparatione summa & circumscripti spiritus esse corpus. Cujus dicti egregiam rationem assignat D. Thomas hic art. ad 1. verba Damasceni exponens: Substantia incorporeæ (inquit) medium sunt inter Deum & creaturas corporeas: medium autem comparatum ad unum extrellum, videtur alterum extrellum: sic currepidum, comparatum calido, videtur frigido: & hac ratione dicitur quod Angeli, Deo comparati, sunt materiales & corporei.

S. II.

Angelos omnis prorsus corporis esse expertatione suadetur.

A. Angelos esse omnino immateriales & incorporeos, variis rationibus demonstrat D. Thomas quæst. unicâ de spirit. creaturis art. 1. secundo contra Gentes cap. 90. & 91. & hic art. 1. & 2. quarum haec elegantissima est. Pulchritudo & perfectio universi requirit, ut in eo sint aliquæ substantiae pure intellectuales, quæ Angeli appellantur. Sed creatura puræ intellectuales debet esse omnino immateriales & incorporeas: Ergo Angeli omnis prorsus materia & corporis expertes sunt. Major pater ex didicis disputatione præcedenti, ubi cum eodem S. Doctore ostendimus, perfectionem & ordinem universi exigere, ut in eo sint aliquæ creature, quæ perfectè assimilentur Deo in gradu intellectus.

intellectuali. Unde idem Angelicus Preceptor. *De substantia angelorum secundum se.* 93. *Perfido universi maximè contra gentes cap. 93. Perfido universi maximè contra in substantia separata.*

Minor autem ostenditur primò, quia ut in Tractatu de attributis ostendimus, immaterialitas est radix intellectualitatis, & corpus impedit scientiam, juxta illud: *Corpus quod corrumptur, aggrat animam, & terrena inhabitatio proponit multa cogitantem;* unde Tertullianus libro de anima cap. 20. *Opinatus sapientium impedit, exilita expedit;* Ergo substantia purè intellectualis debet esse omnino immaterialis & incorporea.

Secundò eadem Minor suadetur ratione D. Thomae hic art. 1. & 2. Substantiam rei oportet esse proportionatam suæ operationi, quia operatio est actus & bonum substantia operantis: Sed intelligere, quod est proprius actus intellectualis substantiaz, est operatio penitus immaterialis, & quæ non potest esse actus corporis, seu talius virtutis corporei: Ergo substantia purè intellectualis est omnino immaterialis & incorporea. Major patet, Minorem verò probat D. Thomas. Tum ex eo quod omne corpus determinatur ad hinc & nunc (id est respicit tantum singularia & temporis subjecta) cognitione verò intellectiva attingit veritates universales & æternas, seu ab omni tempore & loco abstractivas. Tum etiam, quia instantum aliquod intelligitur, in quantum à merita abstractur; nam formæ in materia sunt individuales formæ, quas intellectus non apprehendit secundum quod hujusmodi: Ergo intellectus est operatio purè immaterialis, & quæ non potest esse actus corporis.

Hanc rationem latius expendit, & magis illustrativa questione citata de spiritualibus creaturis, art. 1. ubi sic ratio inveniatur: *Omnes spirituales substantiae intellectuales sunt Talem igitur potentiam habentes in substantiis spiritualibus requirere, quæ sit proportionata ad susceptionem forma intelligibilis: huiusmodi autem non est potentia materia prima; nam materia prima recipit formam contrahendo ipsam ad se individuale;* & forma verò intelligibilis est in intellectu ab hujusmodi contractione: sic enim intelligit intellectus unum quodque intelligibile, secundum quod forma est in eo, intelligit autem intellectus intellectu, præsupponens secundum naturam communem & universalē, & sic forma intelligibilis in intellectu est secundum rationem sua communitatis. Non est ergo intellectus intellectuali receptiva forma, ex ratione materia prima, sed magis per oppositam quandam rationem: unde manifestum fit, quod in substantiis intellectibus illa prima materia, quæ de se omni specie certe pars esse non potest.

Ex hoc intelleges quid velit idem S. Doctor Thoma. 2. ad. dum docet materiam recipere formam, ut secundum illam constituantur in esse; intellectum verò recipere formam secundum rationem formæ. Per hoc enim declarare intendit diversum modum quo materia & intellectus proprias formas recipiunt: materia siquidem recipit formam in esse naturali, coarctando, liminando, & individualiando illam: intellectus verò recipit formam in esse representativo, secundum rationem eius latitudinem & universalitatem, & ut representat naturas abstractas à conditionibus materialibus & individualibus, cumquis partem reperiuntur, hoc autem est recipere formam secundum rationem formæ, ut explicata solent nostri Thomistæ in libris de ani-

A Dices: *Anima rationalis est intellectiva, & operationem intellectualem elicit;* & tamen est forma corporis, & ab illo dependet in suis operationibus: Ergo licet substantia Angeli intellectuā sit, potest naturaliter esse unita aliquid corpori, & ab illo in suis operationibus dependere.

Sed contra primò: *Corpus humanum ideo operationi animæ rationalis deservit, quia mediante cognitione sensitivâ ministrat ei species objectorum;* quæ necessitate sublatâ, inutilis esset unio animæ cum corpore: Sed corpus Angelicum ad hoc minus inepteus esset, cùm non haberet organum sensus, nec facultatem sentiendi: esset enim immortale, incorruptibile, in alterabile & incapax taedium, subindeque aliorum sensuum: Ergo inutile esset ad operationes intellectus Angelici.

Præterea, ut discurrit D. Thomas, contra Gent. cap. 91. ratione 7. & hic quæst. sequenti art. 1. *Anima rationali competit uniri corpori,* quia est imperfecta, & in potentia existens in genere intellectualium substantiarum, non habens in sui natura plenitudinem scientiarum, sed acquires eam per sensus corporeos a sensibilibus rebus: in quounque autem genere inventitur aliquid imperfectum, oportet praexistere aliquid perfectum: tum quia imperfectiora sunt propter perfectiora: tum etiam quia natura non est magis sollicita de imperfecto, quam de perfecto, sed potius è contra, ut ait Cajetanus in commentario illius articuli: Ergo oportet quod ante animas humanas, quæ intelligent accipiendo à phantasmatibus, sint aliqua intellectuales substantiaz, non accipientes cognitionem a sensibilibus, & per consequens omnino à corporibus separatae.

Has rationes D. Thomas, tanquam minus efficaces, prætermittit Vazquez hic disp. 178. cap. 4. & Angelos esse incorporeos probat, tum ex magna velocitate quæ moventur: nam Job 1. dicit Sathan: *Circuivit terram, & parambulavit eam:* tum ex eo quod intrant in humana corpora, & ea penetrant sine divisione: quod non possent facere, si essent corporei.

Verum hic author aurum & margaritas regit, ut vitrum & festucas colligat: ita enim rationes nullius momenti sunt, quia corpora, etiam maxima, ingenti velocitate moveri possunt, ut patet in corporibus cœlestibus: Nam ut Astrologi notant, stellæ quæ sunt in circulo majori firmamenti, tantæ celeritate volvuntur, ut in minuto horæ perransant plusquam septingenta millia leucarum, quod est plusquam centies circuire totam terram in minuto horæ. Quod verò Angeli in corpora, dici potest id procedere à subtilitate suorum corporum & sicut aer intrat per poros: vel quia ita subtiliter possunt dividere corpus, ut ad illud intrent, licet non sentiantur. Unde rationes illæ non probant Angelos carere omni corpore, sed solum crassiori & densiori, ideoque nullæ sunt.

S. III.

Brevis responsio adea que pro Angelorum corpo. reitate adduci solent.

C Ontra præcedentem conclusionem in primis opponi solet Concilium Nicænum secundum actione s. columnæ, ubi approbare videtur sententiam Joannis Episcopi Thessalonicensis, afferentis Angelos ideo posse depingi, quod sint corporei, & quia apparuerunt hominibus in forma corporea.

Respon-